Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
29. listopad Léta Páně 2020

SVATOVÁCLAVSKÁ VINICE

12
PROSINEC

NEJISTÝ ZAČÁTEK ADVENTU

je vlastně úžasnou příležitostí pro každého z nás promyslet skutečný význam blížících se Vánoc. Ne jako teologickou ekvilibristiku, ne jako plané filosofování, ani jako tradiční vzdychání nad vytrácející se autenticitou, komercionalizací a kýčovitostí „pohanských svátků". Ale pragmaticky, pod tlakem událostí. A právě v takovou chvíli, kdy mají naše myšlenky bezprostřední souvislost s našimi činy, se skutečně ukáže, čeho si ceníme, co jsme ochotni „obětovat" a pro co jsme schopni riskovat. Musíme se rozhodnout, co pro nás znamenají Vánoce, protože nevíme, co z našich tradičních, bezpečných vánočních zvyků budeme letos schopni realizovat, ale tušíme, že asi ne vše, asi ne tak a v takovém rozsahu jako obvykle. Teprve když se tradice musí změnit, přizpůsobit podmínkám, teprve tehdy se ukáže, co je jejím jádrem a co jen nabalenou okrasou, nebo dokonce zbytečným plevelem.

Nedávno jsme s přítelem diskutovali o tom, jak nebezpečně jsou svátky načasovány do současné zlepšující se situace. S černým humorem jemu vlastním přítel prohlásil, že už vidí, jak na konci ledna pan Novák stojí v márnici nad svou rodinou přikrytou prostěradly a říká si: „Ale za ten svařáček na trhu to stálo, vždyť co by byly Vánoce bez něj!" Možná to není svařáček na tržišti, možná to není ani ta půlnoční v narvaném kostelíku. Ale co setkání celé

rodiny, včetně babiček a dědečků? Co kdyby ani to nebylo možné? Budou to pořád ještě Vánoce?!

Čeká nás možná nejklidnější adventní čas za dlouhou dobu. Advent, který skutečně můžeme zčásti věnovat niterné přípravě na svátky. A to je dobře, protože úkol máme nelehký. Stojí před námi výzva najít ono malé, ryzí jádro Vánoc, nad kterým ani lidi ani zlé časy nemají žádnou moc. Zkouším si představit Vánoce spíše kontemplativní nežli liturgicky opulentní, spíše tiché a usebrané nežli třpytivě rozjuchané, spíše intimní, protkané vzácnými setkáními nežli hromadné a bujaré. A víte co? Myslím, že jim to docela sluší…

Martin P.

SPOLEČENSTVÍ *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání pastorační rady 10. listopadu 2020

V úterý 10. listopadu se uskutečnilo setkání pastorační rady. Nebylo možné, aby se členové této rady setkali osobně, proto bylo setkání on-line.

Nejprve nás Hanka Kučerová Rechnerová seznámila s aktivitami farní charity. V listopadu proběhne sbírka pro lidi bez domova a jedná se o podobě akce Vánoce dál (dárky pro sociálně potřebné lidi z Prahy 10). Bude nahlášen záměr Tříkrálové sbírky roku 2021, a to jako pomoc samoživitelkám, rodinám postiženým současnou situací, příp. pro potřeby seniorů.

Diskutovali jsme o fungování farnosti v době pandemie. Bylo domluveno, že kromě neděle bude kostel sv. Václava otevřen každou středu od 16 do 18 hod. Začátkem listopadu proběhlo předání lavic v tomto kostele, něco se bude retušovat.

Tématem setkání byly také finance. Díky farníkům, kteří přispívají na účet farnosti prostřednictvím trvalého příkazu k úhradě, není situace kritická, i když se nekonají bohoslužby. Pastorační asistent Martin Peroutka informoval o grantech, tj. o vyúčtování poskytnutých grantů a žádostech o granty nové.

Příští setkání pastorační rady se uskuteční v úterý 8. prosince. *LH*

Nadcházející události

Vzhledem k situaci jsem se pro tentokrát rozhodl opustit kalendářovou formu výhledu do dalšího měsíce, a spíše popíšu naše plány a naděje v textových bodech:

V naší farnosti zatím fungují a nadále zřejmě budou fungovat bohoslužby ve všední den:

úterý 18.00 u sv. Mikuláše
středa 18.00 u sv. Václava
čtvrtek 8.00 u sv. Mikuláše
pátek 18.00 u sv. Václava
sobota 8.00 u sv. Mikuláše

Nedělní bohoslužby zůstávají zatím, vzhledem k povolení malého počtu účastníků, zrušeny. Nadále je otevřen kostel v neděli od 8 do 11 hodin k modlitbě, zpovědi a sv. přijímání.

Na farním webu a v kostele je k vyzvednutí Adventní kalendář s antifonami pro každý den. Dále jsme rozjeli možnost nedělního sdílení Božího slova, jak na webu, tak na nástěnce u sv. Václava.

Mikulášská u sv. Mikuláše v sobotu 5. 6. odpoledne, bude letos bez divadelního představení a bude individuální (Mikuláš se bude v kostele s dětmi setkávat jednotlivě, popořadě), je třeba se na ni registrovat na stránce příslušné události na farním webu. Prosíme, registrujte se co nejdříve, abychom věděli, s kolika dárečky má Mikuláš počítat.

V kostele sv. Václava pokračuje sbírka oblečení pro bezdomovce. Prosíme o spacáky, deky, stany, batohy, roušky, pánské oblečení a boty (vše kromě společenských obleků), také dámské teplé bundy a boty. Dále prosíme o termohrnky, termosky, čelovky, kapesní nože, kapesní rádia, teplé ponožky, rukavice, čepice, deky a další oblečení (ideálně nové), které naši chudí a osamělí přátelé dostanou na Vánoce jako dárek.

Farní charita se snaží dojednat, aby také letos proběhla krásná akce „Vánoce dál“, předávání dárků od farníků dětem a seniorům, pro něž to možná bude dárek jediný.

Náhradní termín manželského setkání ve Štěkni proběhne 11.–14. 2. 2021. Organizátoři, manželé Jeništovi, prosí, napište jim, zda s Vámi mohou počítat: vladajen@gmail.com *Martin P.*

Fara

Milí farníci,

vršovická fara u kostela sv. Mikuláše, kterou farnost využívá již více než 100 let, je budovou bývalé vršovické školy. Jejím vlastníkem není naše farnost, ale MČ P10. S výhledem do budoucna je v zájmu farnosti, aby měla zázemí v nemovitosti, která bude jejím vlastnictvím. Z tohoto důvodu bylo zahájeno jednání s MČ P10 o možném odkoupení budovy fary. Cena prodeje, stanovena znaleckým posudkem, přesahuje částku 18 mil. Kč. Naše farnost nemá žádné volné prostředky, žádný majetek ani stálé příjmy. Z tohoto důvodu bylo jednání zahájeno na základě příslibu ze strany Arcibiskupství pražského, že farnosti v této záležitosti pomůže. Jelikož se ale současná finanční situace AP podstatně zhoršila, byl jsem informován generálním vikářem Mons. Janem Balíkem, že farnost v této záležitosti nemůže počítat s žádnou podporou ze strany AP. Nebude nám poskytnut ani finanční dar ani půjčka. V této situaci budeme muset od koupě nemovitosti odstoupit. Jsme odkázáni na to, že s rostoucí nejistotou budeme čekat, co nastane, až vyprší dosavadní smlouva.

Pro naši a budoucí generace farníků je naprosto zásadní, aby farnost měla ve svém vlastnictví nějaké trvalé zázemí, včetně bytu pro kněze. Zdá se, že jediným řešením, které nám v nastalé situ-

aci zbylo, je doufat v Boží pomoc a že se najde někdo, komu záleží na farnosti a zároveň by měl nějaké „přebytečné" miliony nebo by mohl darovat nemovitost nebo nemovitost učinil předmětem dědictví ve prospěch farnosti.

Pamatujme, prosím, ve svých modlitbách na naši farnost. Modleme se za všechny, kteří naši farnost podporují.

P. Artur Matuszek

ŽENY *(nejen) v církvi*

Dítě jako učitelka církve
Sv. Terezie od Dítěte Ježíše a Svaté Tváře (1873–1897)

Terezie z Lisieux, které se někdy říká i Terezička, se narodila ve zbožné křesťanské rodině jako Terezie Martinová (její rodiče papež v roce 2015 svatořečil jako první pár v historii církve). Byla nejmladší z devíti dětí, čtyři z nich však zemřely ještě před Tereziiným narozením. Když byly Terezii čtyři roky, zemřela její matka. Dvě starší sestry Marie a Pavlína vstoupily na Karmel, kam za nimi v patnácti letech přišla také Terezie. Protože byla příliš mladá, obrátila se s prosbou o výjimku pro dřívější vstup na Karmel přímo na papeže Lva XIII., který neodmítl, ale rozhodnutí přenesl na místního biskupa; ten dal Terezii svůj souhlas.

Terezie trpěla ztrátou matky a její výrazně starší sestry (byly starší o třináct a dvanáct let) jí částečně matku nahrazovaly (Terezie sama mluví o tom, že si jednu a posléze druhou vybrala za náhradní maminku). Proto bylo rozhodnutí sester vstoupit na Karmel pro Terezii velmi bolestné. Tato skutečnost vzbuzovala zřejmě také u ostatních karmelitek nedůvěru v to, zda je její povolání pravé, nebo jen nejmladší sestra touží být ve společnosti milovaných starších. Terezie o sobě mluví jako o malé květině a není vždy snadné skrze tuto sebestylizaci vnímat její cestu od citlivého, úzkostného (a možná trochu rozmazleného) dítěte k lidské a duchovní plnosti. Když Terezie píše, že „Bůh je něžnější než matka", můžeme vytušit, jak zásadní sdělení to pro ni je. Její texty zachycují vnitřní zápas a zkušenost intenzivní Boží blízkosti prorůstající celým jejím životem.

Terezie zemřela ve dvaceti čtyřech letech na tuberkulózu. V roce 1925 byla svatořečena, roku 1927 byla prohlášena za patronku misií a v roce 1997 ji papež Jan Pavel II. prohlásil Učitelkou církve. Proč? Odpověď možná dají některé citáty z díla, které začala psát na popud své klášterní představené a nazvala ho Příběh jedné duše.

https://cs.wikipedia.org/wiki/Terezie_z_Lisieux

PS: Až půjdete od jesliček, nezapomeňte pozdravit také Terezii (schválně, jestli víte, kde u nás v kostele bydlí?)

Petra Švecová

Citáty

V komunitě máme jednu sestru, která má nadání se mi nelíbit úplně ve všem: její chování, její řeč, její povaha mi připadaly velmi nepříjemné, přitom je to svatá řeholnice, která je Pánu Bohu jistě velmi příjemná. Proto jsem nechtěla povolit přirozené nelibosti, kterou jsem pociťovala, a řekla jsem si, že láska nespočívá v citech, ale ve skutcích, takže jsem se snažila dělat pro tuto sestru to, co bych dělala pro člověka, kterého mám nejraději. (…) Často také, když jsem měla s touto sestrou co do činění a můj boj byl příliš prudký, utíkala jsem jako dezertér. Jelikož sestra vůbec netušila, co k ní cítím, nikdy neodhalila pohnutky mého chování a byla přesvědčena o tom, že mi je svojí povahou příjemná. Jednou při rekreaci mi s velmi spokojeným výrazem řekla přibližně tato slova: „Mohla byste mi říci, sr. T. od Dít. Ježíše, co vás ke mně tolik přitahuje? Pokaždé, když se na mne díváte, vidím, že se usmíváte.“ Ach, co mě přitahovalo, byl Ježíš ukrytý v její duši… Ježíš, který dělá sladkým to, co je nejvíc hořké… (Odpověděla jsem jí, že se usmívám, protože jsem ráda, že ji vidím, samozřejmě jsem nedodala, že z hlediska duchovního.)

Někdy, když je má mysl tak vyprahlá, že z ní nedovedu vydolovat jedinou myšlenku, abych se spojila s Bohem, říkám velmi pomalu „Otčenáš“ a pak Anděl Páně: tyto modlitby mě pak uchvacují, živí mou duši mnohem víc, než kdybych je odříkávala stokrát rychle za sebou.

Cítím v srdci nesmírné touhy a s důvěrou tě prosím, abys převzal mou duši do svého vlastnictví. Nemůžu přistupovat ke svatému přijímání tak často, jak po tom toužím, ale Pane, copak nejsi všemohoucí? … Zůstaň ve mně jako ve svatostánku, nevzdaluj se nikdy ze své malé hostie.

(Terezie z Lisieux – Příběh jedné duše)

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Když slavíme advent,

podílíme se na stesku lidstva po příchodu Boha. Věříme v tento příchod. Bůh se k nám blíží stále více, přichází do naší temnoty. Vzpomínáme na to, že Bůh před dvěma tisíci lety vstoupil do našeho světa příchodem Ježíše, myslíme na jeho dnešní příchod do našeho společenství a očekáváme jeho zjevení na konci času.

Dělit se s druhými. Cesta je dlouhá. Dlouho bude trvat, než všichni lidé pochopí, že můžeme žít jedině tehdy, když

se budeme spolu dělit. Mnohé přepadá únava, vzdávají se nebo myslí: tomuto světu není pomoci, proto jezme a pijme a buďme veselí, tak se nasytíme alespoň my. My jsme však přijali tvůj dar. Posilni nás svým pokrmem a dej, abychom hledali stále nové cesty jeden k druhému, dej, abychom se dělili jeden s druhým o to, co jsme dostali. Ty miluješ lidi – chceš jim ukázat svou lásku – také skrze mne.

Děkuji ti, že nás spojuje tvá láska. Děkuji ti za lidi, které jsi mi svěřil. Děkuji ti, že si smíme navzájem sloužit. Zachovej naši lásku, abychom si byli posly lásky, abychom se navzájem osvobozovali, abychom měli, jako bychom neměli, aby nám všechno sloužilo k dobrému. Dej, ať se naše svornost stane znamením, že nás spojuje tvá láska.

Tvé slovo je život – působí, že lidé prostí přerůstají sami sebe a silní bez bázně pracují pro tebe. Dej, ať se tvé slovo stane živým i skrze mne, v mých myšlenkách, slovech a skutcích. Učiň své slovo živým – i skrze mne.

(ze sbírky modliteb a krátkých náboženských zamyšlení německého teologa, jezuity Alfonsa Pereiry Myšlenky a modlitby, čtvrté vydání, Kartuziánské nakladatelství v Brně 2014)

K tomu připojuji modlitbu svatého Františka z Assisi (píseň v kancionálu 928):

Učiň mne Pane nástrojem, ať zářím,
ať zářím tvým pokojem

Kde dusí nenávist, ať lásku vnáším,
kde tiskne bezpráví, ať křivdy snáším,
ať smírem spojuji, kde dělí hádky,
ať pravdou přemáhám omyl a zmatky.

Ať vírou postavím hráz pochybnostem,
ať propast zoufalství překlenu mostem,
kde vládne temnota, ať světlo křesám,
se všemi smutnými ať v tobě plesám.

Požehnej, Pane můj, mé snaze přímé,
víc než být potěšen, chci těšit jiné,
víc než být pochopen, druhé chci chápat,
víc než být milován, chci lásku dávat.

Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme,
kdo ztrácí, nalézá sebe i jiné,
kdo bližním odpouští, sám milost pozná,
ba ani smrt mu víc nebude hrozná.

Učiň mne, Pane, nástrojem,
ať zářím, ať zářím tvým pokojem.

Jana Gottwaldová

Svátost smíření / duchovní rozhovor
Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření po domluvě.

Farní kancelář pro veřejnost
fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

Ivona Nováková – dary a finanční záležitosti
středa 15.30–17.30
čtvrtek 9.00–12.00
email: yvonanovakova@email.cz

Jana Kučerová – matriky
dle dohody
email: kancelar@farnostvrsovice.cz

Webové stránky farnosti
www.farnostvrsovice.cz

Čísla účtu farnosti
na provoz farnosti: 280828389/0800

Kontakty
farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.
tel: 607 084 855
farar@farnostvrsovice.cz
výpomocný duchovní
P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek
email: pavel-krizek@volny.cz
pastorační asistent Martin Peroutka
tel.: 702 075 417
email: asistent@farnostvrsovice.cz

VÁNOCE VE VRŠOVICÍCH

Budou-li o Vánocích možné bohoslužby v plném rozsahu, počítáme s následujícím rozpisem. V případě platných omezení se časy bohoslužeb (zejména těch exponovaných) mohou změnit.

24. 12. (čtvrtek) Štědrý večer	16.00 – mše svatá pro rodiny s dětmi u sv. Václava
	23.59 – půlnoční bohoslužba u sv. Václava
	Otevřený kostel sv. Václava: 10-16 h
	Otevřený kostel sv. Mikuláše: 12-16 h
25. 12. (pátek) slavnost Narození Páně	8.30 – mše svatá u sv. Václava
	10.30 – mše svatá u sv. Václava
	Otevřený kostel sv. Václava: 12-16 h
	Otevřený kostel sv. Mikuláše: 12-16 h
26. 12. (sobota) svátek sv. Štěpána	8.00 – mše svatá u sv. Mikuláše
	Otevřený kostel sv. Václava: 14-17 h
27. 12. (neděle) svátek Svaté rodiny	8.30 – mše svatá u sv. Václava
	10.30 – mše svatá s obnovou manželského slibu u sv. Václava
	Otevřený kostel sv. Václava: 12-17 h
31. 12. (čtvrtek) poslední den obč. roku	16.00 – mše svatá u sv. Václava
1. 1. (pátek) slavnost Matky Boží	8.30 – mše svatá u sv. Václava
	10.30 – mše svatá u sv. Václava
6. 1. (středa) Zjevení Páně (Tří králů)	18.00 – mše svatá u sv. Václava

Dobrovolníci, kteří by rádi pomohli s hlídáním kostela v uvedené časy, se mohou ozvat pastoračnímu asistentovi: asistent@farnostvrsovice.cz, tel.: 702075417

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vršovice, www.farnostvrsovice.cz, tel. 271 742 523. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 3. 1., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 23. 12. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, tel: 702 075 417. Šéfredaktor: Martin Peroutka. Redakční rada: Artur Matuszek, Jana Šachlová, Anna Tesařová (@). Přispěvatelé: Lída Hobzová (LH), Jana Gottwaldová, Petra Švecová. Korektura: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman. Tisk: Martin Peroutka. Výtisky pro nás zkompletovali: Polákovi.